

GAMINO DEL NORTE



TRUN - BILBAO

deel 1

VOORSTELLING TOCHT

Naar Santiago de Compostela voeren niet alle, maar toch tamelijk veel wegen. Een daarvan is de route langs de Noord-Spaanse kust. Ze is ouder dan de zeer populaire Camino Francès maar treedt langzaam uit haar schaduw naar voren. Hier op de Camino del Norte maak je als pelgrim nog ongestoorde wandeldagen mee tussen het Baskenland en Galicië. Ze is soms wild en ruig, soms landelijk en lieflijk, dan weer stedelijk en vol geschiedenis. Hieronder een schets van de route die ik nu gelopen heb.



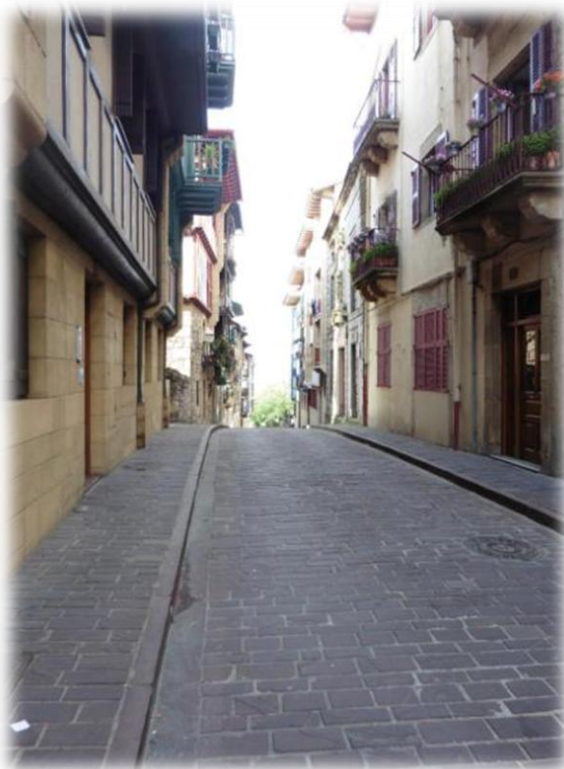
WIE IS DEZE PELGRIM



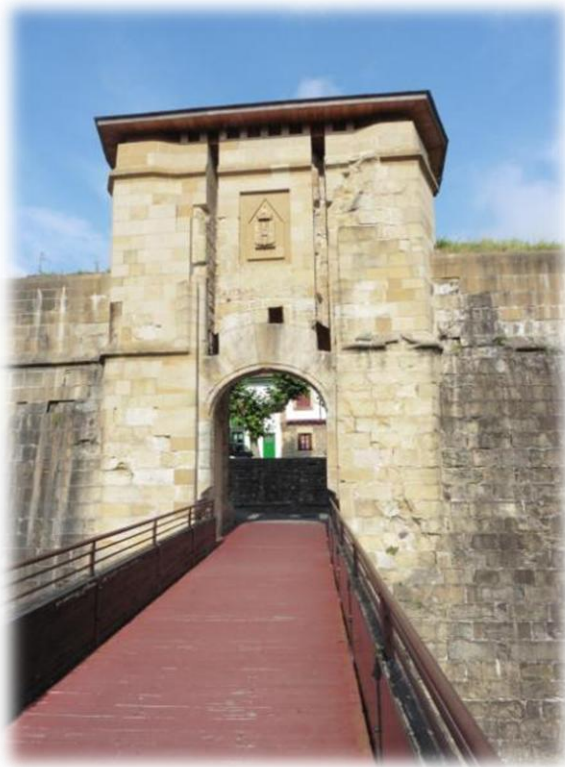
Ik ben Ludwig D'Haese, ben 61 jaar, heb een vrouw, 3 kinderen en 3 kleinkinderen. Ik woon in Merchtem en ben een politieagent (vroegere rijkswachter) op rust. Wandelen is mijn passie en maandelijks trek ik er voor een tiental dagen op uit, soms alleen en soms met een klein groepje. Ik doe dit het gehele jaar door, dus ook in de wintermaanden. Pelgrimswegen en hun aanlooproutes genieten mijn voorkeur vooral omdat de accommodatie er rond doorgaans goed geregeld is. Je vindt er gemakkelijk een overnachting en ravitaillering, zaken dus die onmisbaar zijn voor een trekker.

Dinsdag 13 juni 2017

Ik heb een vlucht genomen naar Bilbao en vervolgens met het openbaar vervoer naar Irun. Aangekomen in Irun had ik nog een paar uur daglicht en ben naar het naburige stadje Hondarribia gegaan om er het historische gedeelte te bezoeken.

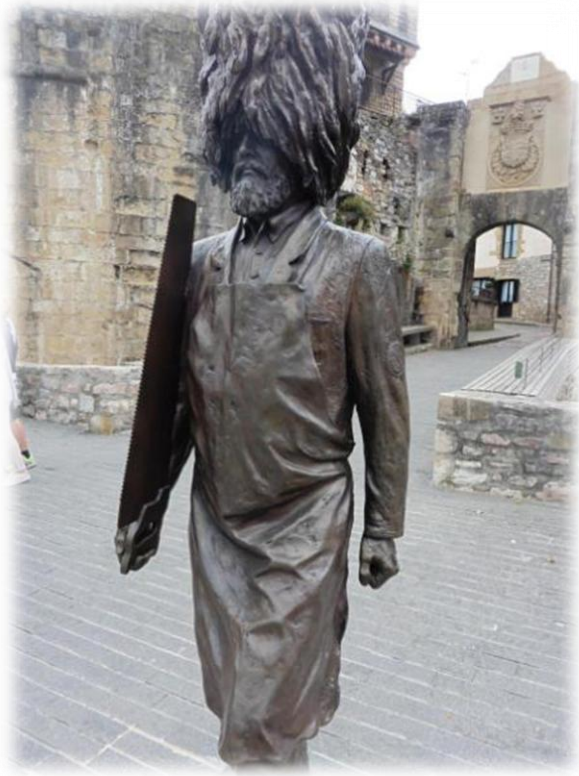
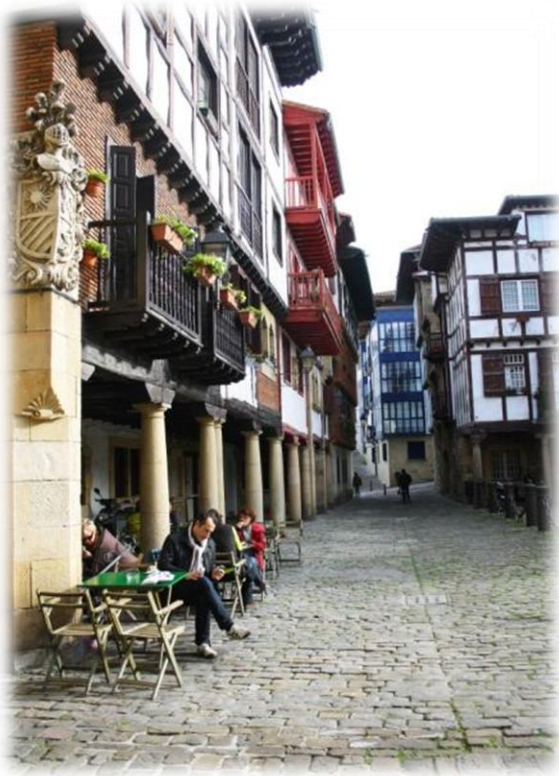






Wat Hondarribia nog het meest kenmerkt, zijn haar verzorgde kleurrijke huizen met houten balkons: de typisch Baskische vissershuisjes. Statige pleinen, smalle kassestraatjes en muurschilden maken van Hondarribia een uiterst fotogeniek dorpje!





Hondarribia heeft een nog middeleeuwse dorpskern omringd door de oude stadsmuur, ophaalbruggen en slotgrachten. Een sprookje! Eenmaal binnen, kun je er heerlijk dwalen door klimmende en dalende steegjes, genietend van de fantastische architectuur!





Hondarribia, letterlijk ‘wad van zand’ in het Baskisch, is door haar ligging aan de Bidasoa riviermonding in de zee een geliefd zomeroord. Op de Paseo Butrón promenade heb je een spectaculair zicht over de riviermonding op het Franse Hendaye aan de overkant.



Na mijn uitstapje begeef ik mij terug naar Irun en overnacht er in de plaatselijke albergue. In Irun zelf is er niet zo veel te zien.

Woensdag 14 juni 2017

- Van : Irun 0 m
- Naar : Donostia San Sebastian 0 m
- Stijgen : 800 m
- Dalen : 800 m
- Afstand : 28 km
- Duur : 8 uur







Zoals gebruikelijk ben ik vroeg wakker in de albergue. Rond 05.00 uur beginnen de eerste pelgrims al hun rugzak in te pakken.





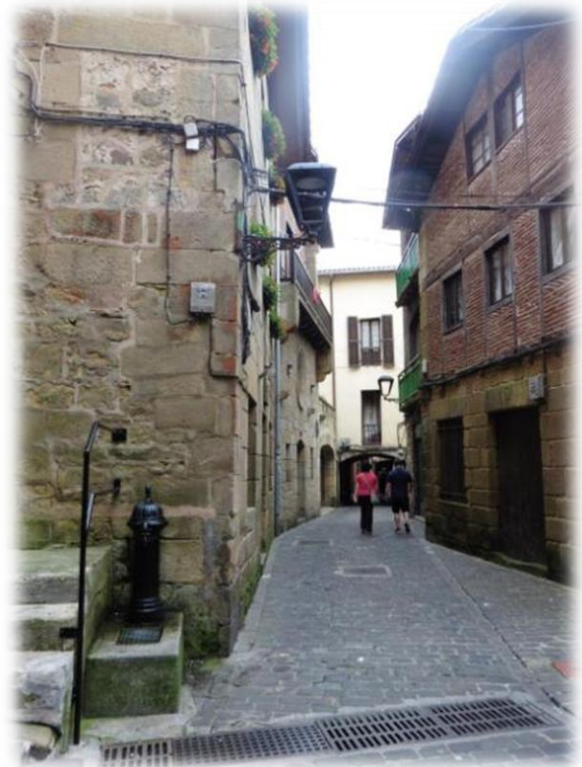
Het noorden van Spanje is, zeker in deze tijd van het jaar, nog verrassend groen.





De Golf van Biskaje is nooit ver af. Het is een zeeboezem die zich uitstrekt tussen Spanje en Frankrijk. Het is een deel van de Atlantische Oceaan.





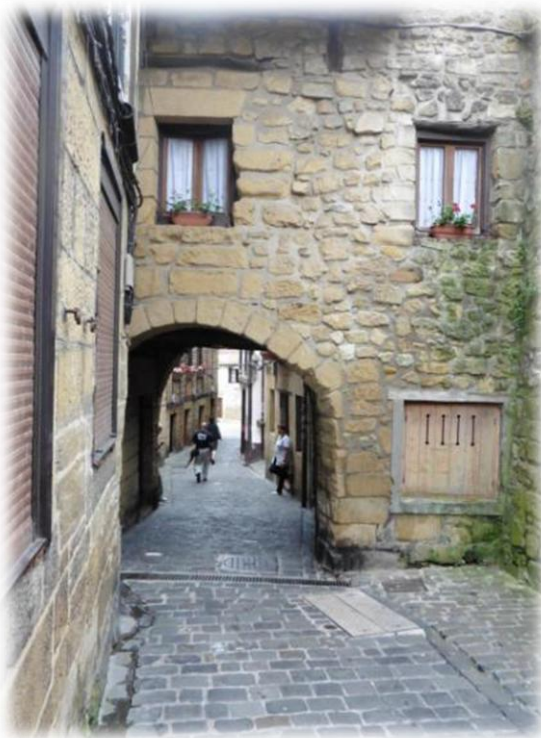
Het dorpje Pasaia Donibane bestaat uit slechts één smalle straat en een dorpsplein. Pasaia betekent zee-engte maar ook overtocht.





Al sedert de middeleeuwen laten de pelgrims zich hier met een veerboot overzetten. In de middeleeuwen was het voor de pelgrims gratis, nu dient elkeen 0,70 euro te betalen voor de overtocht.





Ondanks er maar één smalle straat is in het dorp rijden er toch auto's, al is het geen sinecure om het er zonder krassen vanaf te brengen.





De veerboot vaart telkens heen- en terug op afroep. Ook al is er maar één persoon, het bootje vaart meteen uit.





Na de overzet kom ik aan een scheepswerf gespecialiseerd in het behoud van traditionele Baskische boten. Ze hebben er ook een atelier waar miniatuurboten gemaakt worden.





Je kan er de scheepswerf ook bezoeken waar men zowel nieuwe schepen maakt als oude herstelt.





Men is er momenteel bezig met het maken van een nieuw schip. Dit gebeurt in een enorme overdekte ruimte.





Ik bevind me in Spaans Baskenland. De herkomst van de Basken is tot op heden nog niet opgehelderd. Zeker is wel dat zij het oudste volk zijn van het Iberisch schiereiland.





Zelf noemen de Basken zich de oudste Europeanen. De Baskische taal, het Euskera, is met geen enkele levende taal verwant.





Eeuwenlang voerden de Basken een vrij geïsoleerd bestaan, gekenmerkt door de voortdurende drang naar onafhankelijkheid en het bewaren van de eigen identiteit.





In 1937 namen Franco's troepen het Baskenland in. De Baskische cultuur werd onderdrukt en de Baskische taal werd verboden met gevangenisstraffen die konden gaan tot de doodstraf.